

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 5T/62/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6425010353
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Juhás
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2025:6425010353.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Juhása a prísediacich A. B. a A. C. D., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12. 11. 2025 v Žiari nad Hronom, takto

rozhodol:

rozhodol:

Obžalovaný:

E. F., narodený XX.XX.XXXX v Žiari nad Hronom, trvale bytom A. G. XXX/XX, H. I. F.,

sa uznáva za vinného, že

pravdepodobne v mesiaci máj 2015 v podvečerných hodinách, v smere od ulice Partizánskej na ulicu A. Hlinku v Žiari nad Hronom pristúpili k poškodenému J. K., nar. XX. XX. XXXX, od ktorého žiadali, aby im vybavil marihuanu, čo J. K. najprv odmietol, po čom E. J. (ktorého vina doposiaľ nebola právoplatne preukázaná) vytiahol nôž, o dĺžke čepele približne 10 cm, s ktorým ho začali zastrašovať s tým, aby dával pozor čo im povie, pričom uvedený nôž pritom držal v ruke aj obžalovaný E. F., po čom sa presunuli na autobusovú stanicu na ulici SNP, Žiar nad Hronom,

teda

spoločným konaním hrozbou násillia nútili iného, aby niečo konal a spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

čím spáchal

zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. a), e) Trestného zákona, s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a) Trestného zákona, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

za to mu ukladá:

Podľa § 189 ods. 2, § 38 ods. 2, 3, § 39 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 3T/64/2015 zo dňa 02.12.2015 s právoplatnosťou ku dňu 02.12.2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Okresnému súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) bola dňa 18.11.2016 doručená obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom č. 2 Pv 299/16/6613-41, okrem iného, aj na obžalovaného E. F., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „obžalovaný“) pre skutok pôvodne pod bodom 1/ právne kvalifikovaný ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona (vec pôvodne vedená pod sp. zn. 3T/150/2016).

Uznesením z 24.07.2019, sp. zn. 3T/150/2016, v spojení s opravným uznesením z 13.02.2025, bolo konanie proti E. J. a obžalovanému E. F. vylúčené na samostatné konanie, ktoré sa viedlo pod sp. zn. 3T/1/2019.

Okresný súd vo veci obžalovaného rozhodol rozsudkom z 13.12.2023 tak, že obžalovaného uznal za vinného z predmetného skutku, pričom ho kvalifikoval ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, za čo mu uložil úhrnný (správne mal byť súhrnný) trest odňatia slobody (aj za skutok pod bodom 2/, ktorý bol po účinnosti zákona č. 40/2024 Z. z. postúpený na priestupok) vo výmere sedem rokov.

Na základe odvolania podaného v zákonnej lehote Krajský súd v Banskej Bystrici, ako príslušný odvolací súd, uznesením z 03.07.2024, sp. zn. 2To/19/2024, napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Následne uznesením z 08.01.2025, sp. zn. 4Nto/17/2024, nadriadený súd rozhodol o vylúčení predsedu a členov senátu, v dôsledku čoho bola vec pridelená zákonným postupom novému senátu.

Uznesením z 08.10.2025, sp. zn. 3T/1/2019, bolo konanie proti obžalovanému vedené pre skutok v bode 1/ obžaloby vylúčené na samostatné konanie, ktoré je vedené pod sp. zn. 5T/62/2024.

Okresný súd pri ďalšom postupe vychádzal z dôkazov vykonaných v doterajšom priebehu konania, keďže obžalovaný udelil písomný súhlas so zmenou zloženia senátu, čo vyplýva z listinných podkladov založených na č. I. 22 a č. I. 388 spisu vedeného pod sp. zn. 3T/1/2019.

Pokiaľ ide o vylúčenie predsedu senátu a jeho členov, okresný súd poukazuje na odôvodnenie uznesenia nadriadeného súdu zo dňa 08.01.2025, sp. zn. 4Nto/17/2024, z ktorého jednoznačne vyplýva, že dôvody vylúčenia sa vzťahovali výlučne na osobu E. J. a skutok uvedený v bode 4 obžaloby. Z uvedeného dôvodu sa tieto skutočnosti nemohli vzťahovať na osobu obžalovaného v prejednávanej veci.

V tejto súvislosti okresný súd poukazuje na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Bouša vs. Česká republika z 03.06.2025 č. 34067/23, v ktorom dospel k záveru, že vo väčšine členských štátov Rady Európy sa zdá byť bežnou praxou uvádzať meno obžalovaného, o ktorého trestnej zodpovednosti ešte nebolo rozhodnuté (pozri Gorše, citovaný vyššie, § 38) - o to viac, že jeho totožnosť je zvyčajne dokonale známa súdu. Podľa názoru Súdu rozsudok vo veci Mucha (citovaný vyššie, § 62) nemožno vykladať tak, že by za akýchkoľvek okolností bránil prvostupňovému súdu identifikovať obžalovaného, ktorý ešte len bude súdený, pod jeho plným menom (bod 56.). Vychádzajúc z uvedeného je zrejmé, že dôvod vylúčenia sa nemohol vzťahovať na obžalovaného. Na základe tohto rozhodnutia vychádzal okresný súd aj pri uvádzaní mena E. J. v skutkovej vete výrokovej časti rozsudku, ktorá obsahuje aj dôvetok, že o jeho vine doposiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté. Zo skutkových okolností prípadu je taktiež zrejmé, že jednotliví spoluobžalovaní sa navzájom poznali a obžalovaný je navyše nevlastným bratom E. J.. Označenie E. J. jeho menom a priezviskom v skutkovej vete bolo nevyhnutné

pre ozrejmienie, akú rolu v predmetnom skutku zohrával, nebolo však právne posúdené jeho konanie, o ktorom sa rozhoduje v samostatnom konaní.

Obžalovaný neurobil ku skutku žiadne vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku, vzhľadom na čo súd vykonal potrebné dokazovanie, a to výsluch obžalovaného, E. J., poškodených J. K., D. K., svedka C. B., oboznámenie sa s listinnými dôkazmi a na základe toho zistil skutkový stav tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. V súlade s § 278 odsek 2 Trestného poriadku súd pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní. Podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Obžalovaný svoju vinu popieral. Skutok sa udial dávno, ale v inkriminovanom čase išiel spolu so svojim bratom E. J. po ulici Partizánskej v Žiari nad Hronom, pričom stretli dvoch mužov, ktorých podľa vyjadrenia obžalovaného E. J. predtým poznal, pričom za nimi rýchlejšim krokom. E. J. od poškodených požadoval nejakú marihuanu, pokiaľ títo aktuálne marihuanou nedisponovali, prisľúbili mu dodanie marihuany. E. J. nechcel od poškodených finančnú hotovosť, chcel len nejakú zálohu, aby ho neoklamali v tom, že mu dodajú marihuanu. Zároveň potvrdil, že E. J. od poškodených vypýtal ako zálohu retiazku. Poškodeného J. K. nepomenoval. Čo sa týka jeho konania, nebol pri tomto čine nijako nápomocný, k ničomu sa nevyjadroval, len tam stál. Čo sa týka zálohy za dodanie marihuany vo forme striebornej retiazky, uviedol, že retiazku si dal z krku dolu sám poškodený, túto držal v ruke, pričom E. J. poškodenému retiazku z ruky vytrhol a spolu s obžalovaným odišli preč. Poprel, že by E. J. v tom čase disponoval akoukoľvek zbraňou, či už strelnou alebo bodnou, a taktiež pri celom incidente žiadna zbraň nefigurovala. V konaní medzi E. J. a poškodeným J. K. pri bežnom pozorovaní neexistovala žiadna agresivita. Ako zálohu za dodanie marihuany boli v hre dve retiazky, ktoré identifikovať nevedel, podľa jeho slov vyzerali ako strieborné, obe si ponechal E. J.. Na otázku prokurátora obžalovaný uviedol, že pokiaľ má špecifikovať retiazky, jednalo sa o dve strieborné retiazky, ktoré si poškodený spočiatku dobrovoľne sňal, zrejme jednu z krku, jednu z ruky a dal ich E. J. ako zálohu, že sa vráti späť aj s marihuanou, potom si to však rozmyslel a chcel ich naspäť. Potvrdil, že E. J. poškodenému retiazky nevrátil.

E. J. ku skutku dňa 29.01.2020 na hlavnom pojednávaní uviedol, že v presne nezistený deň stretli jeho dvoch bývalých známych spolu s obžalovaným, pričom osobne poznal poškodeného J. K., a to z dôvodu okolností, že v minulosti tomuto viackrát zabezpečoval marihuanu za odplatu. Z týchto dôvodov v inkriminovaný deň požiadal poškodeného Bahledu o zabezpečenie marihuany, pričom však mal pri sebe ako odplatu finančné prostriedky, ktoré ukázal poškodenému. Poškodený nedisponoval aktuálne marihuanou, ktorá mala byť zabezpečená i pre obžalovaného. E. J. dal poškodenému K. finančné prostriedky na jej zakúpenie, avšak požadoval zálohu pre prípad, že by sa poškodený J. K. už nevrátil. Ako zálohu poškodený K. E. J. odovzdal dve strieborné retiazky. Čo sa týka zbrane, ktorou mal disponovať v inkriminovaný deň, poprel, že by disponoval nejakou zbraňou, priznal skutočnosť, že mal pri sebe švajčiarsky nožík o dĺžke čepele cca 2-3 cm, ktorý však mal vo vrecku počas celého rozhovoru, pričom však pripustil, že pokiaľ vyťahoval z vrecka bankovky na zaplatenie marihuany, mohol si tento nožík poškodený J. K. všimnúť, poprel však okolnosť, že by spomínaný nožík otvoril a taktiež poprel, že by sa vyhrážal týmto nožíkom poškodenému J. K.. Konštatoval, že celý rozhovor prebehol v pokojnej atmosfére bez násilia, následne nakoľko uplynul čas, na ktorý boli dohodnutý a poškodený J. K. marihuanu nedoniesol, obžalovaný E. J. odpredal obe retiazky, ktoré mal vo výlučnej držbe a taktiež si ponechal peniaze za ich predaj. V ten deň sa s poškodeným J. K. viac nestretli. Celý incident zhodnotil ako bežnú vec, ktorá sa bežne medzi ním a poškodeným J. K. stala už v minulosti opakovane.

Svedok poškodený J. K. na pojednávaní konanom dňa 29. 01. 2020 ku skutku uviedol, že jeho výpoveď z prípravného konania plne odzrkadľuje reálny priebeh skutkového deja kladeného za vinu obžalovanému a E. J.. Vzhľadom na časový odstup pripúšťa vo svojej výpovedi pred súdom odchýlky. Spontánne opísal skutkový dej tak, že v inkriminovaný deň bol spolu s C. B. kontaktovaný formou zapískania E. J., pričom konštatoval, že túto osobu v minulosti nikdy nevidel, neboli s touto osobou v žiadnom kontakte a túto teda neopoznal. E. J. bol na mieste spolu s osobou jemu neznámou, ktorú predstavil ako svojho brata. Následne sa ho mal E. J. pýtať, či vie zabezpečiť marihuanu. Nakoľko v minulosti nikdy nebol užívateľom ani prechovateľom marihuany, odpovedal, že marihuanu zohnať nevie. Ďalej vypovedal skutočnosť, že nevie akým spôsobom, ale v rukách E. J. sa objavil nôž, pričom nevedel konkretizovať, či tento nôž

bol otvorený alebo nie. E. J. sa naďalej domáhal, aby mu poškodený dodal nejakú marihuanu s tým, že s nožom v ruke sa otočil k osobe poškodeného so slovami, že si má dať pozor na to, čo odpovie. Následne sa všetky štyri osoby presunuli za múr autobusového nástupište pri pohostinstve „Nonstop“. E. J. mal násilím prehľadať poškodenému ruksak, pričom celý skutkový dej pokračoval tým spôsobom, že E. J. retiazku, pravdepodobne striebornú, z ruky poškodenému odopol. Retiazku, ktorú mal na krku, E. J. strhol. Následne obžalovaný odišiel s E. J.. Po prečítaní výpovedí poškodeného J. K. z prípravného konania, poškodený konštatoval, že tak ako uviedol v predchádzajúcej výpovedi, vzhľadom na časový odstup od incidentu, si aktuálne nevybavuje presne celú situáciu, avšak opätovne konštatoval, že jeho výpoveď z prípravného konania je pravdivá.

Svedok poškodený D. K. konštatoval skutočnosť, že poškodený J. K. je jeho synom, pričom o celom incidente ako otec poškodeného bol informovaný s odstupom jedného až troch dní od incidentu. Čo sa týka retiazok, vlastnicky patrili D. K. a jeho manželke, išlo zrejme o striebro. Pripustil, že na jednej z nich mohol byť zlatý príviesok. K trestnému konaniu vo forme náhrady škody sa nepripojil.

Svedok C. B. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že bol s kamarátom v ZH pod nástupišťom a išli smerom do mesta hore. Išli ulicou hneď naľavo od nástupišťa, medzi vody. Cestou hore ich zastavili dvaja ľudia. Týchto ľudí nepoznal. Pýtali od nich, neviem čo, asi peniaze, či trávu. Povedali, že nemajú. Od neho nepýtali nič iba to počul, stál od toho 2 metre max. od neho. Potom sa tam niečo vyprávali, to už nepočul. Vizualne ich sledoval. Neskôr, jeden z nich mal nožík v ruke, neviem ktorý, keď držal nôž, viem, že poškodenému J. K. strhol retiazku. Tam sa oni stále dohadovali, svedok C. B. tam bol s priateľkou a ďalšími kamarátmi, cca. 5 metrov, už potom nepočul, o čo sa rozprávajú. Poškodenému J. K. strhli retiazku, nevie kto, ale jeden z tých dvoch E. J. alebo obžalovaný. Ak povedal v prípravnom konaní, že to bol nižší, tak je to tak. S odstupom času nevedel presne uviesť a ani pri vizuálnej kontrole obžalovaného E. J. nevedel identifikovať, ktorý z dvoch retiazku poškodenému J. K. strhol. Zotrváva však na tom, čo uviedol v prípravnom konaní. Poškodený J. K., čo bol pri svedkovi C. B., tak nepil alkoholické nápoje. Jeho ako osobu tie dve osoby neohrozovali, neregistroval hrozbu, ktorá by smerovala voči jeho osobe. Poškodeného J. K. pozná od malička. Určite si nevymýšľa. Vie o ňom, že skúšal omamné látky, či bol užívateľom, k tomuto sa vyjadriť nevedel.

Svedok C. B. na ďalšie otázky nevedel upresniť, aký to bol nôž, ale bol si istý, že nôž pri incidente jeden z dvoch držal. Prokurátor mu dal k nahliadnutiu rukou napísaný plánik, ktorý tvorí súčasť vyšetrovacieho spisu, na čom zotrval, ako na mieste predmetného skutku. Poškodený J. K. podľa svedka nepoznal tých dvoch. Svedok vysvetlil ignorovanie jeho osoby E. J. a obžalovaným tak, že poškodený J. K. mal strach a z tohto dôvodu sa snažil situáciu riešiť, eventuálne neskorším dodaním tohto materiálu, resp. takýmto príslubom. E. J., ani obžalovaný nekričali. Poškodený J. K. ďalej jednal pod vplyvom obavy a strachu, a svedok sa domnieva, že strach u neho bol vyvolaný práve tým, že jeden z týchto mužov držal v ruke obnažený nôž. Neregistroval, kedy ten nôž bol vytiahnutý, iba ho uvidel u jedného z tých mužov. Nevedel uviesť, čo sa dialo po strhnutí retiazky, pripustil, že poškodený J. K. s nimi ešte komunikoval. Jeho výpoveď v prípravnom konaní sa na 100 % zakladá na pravde s tým, že bola urobená na základe aktuálnych vnemov. Nemal si dôvod vymýšľať.

Zo spáchania predmetného skutku je obžalovaný usvedčený viacerými dôkaznými prostriedkami, predovšetkým výpoveďami dvoch priamych svedkov – poškodeného J. K. a svedka C. B.. Poškodený J. K. v priebehu celého trestného konania konzistentne uvádzal rozhodujúce skutkové okolnosti v zhode so skutkovou vetou obžaloby. Hoci v konaní pred súdom, vzhľadom na značný časový odstup od skutku, pripustil čiastkové nepresnosti, výslovne potvrdil, že jeho výpoveď z prípravného konania predstavuje pravdivý a objektívny opis skutkového deja. Konanie obžalovaného pred súdom popísal menej detailne, ako to bolo v prípravnom konaní, kde konanie obžalovaného popísal úplne jednoznačne. Po prečítaní podstatnej časti výpovede poškodeného J. K. na hlavnom pojednávaní s následným podaním vysvetlenia rozdielov medzi výpoveďou v prípravnom konaní a pred súdom poškodený J. K. potvrdil jednoznačným odkazom na objektívnosť svojej výpovede v prípravnom konaní, pričom potvrdil účasť obžalovaného na skutku, konkrétne vyjadrením obžalovaného „Či chce E. J. nasrať.“ Poškodený Bahleda taktiež uviedol, že čo sa týka nožíka, ktorý je podľa skutkovej vety kvalifikovaný ako zbraň, a ktorého existenciu priznal pri skutku sám E. J., držal v ruke počas konfliktu aj brat E. J., a to obžalovaný (iná osoba, ktorá by mohla byť označovaná za brata E. J. účasťou konfliktu nebola). Súd opakovane konštatuje, že v konaní pred súdom poškodený J. K. potvrdil pravdivosť týchto svojich tvrdení z prípravného konania jednoznačným vyjadrením, že práve jeho výpoveď z prípravného

konania predstavuje opis objektívnej pravdy, pričom logicky, vzhľadom na časový úsek, ktorý ubehol od spáchania skutku, mohlo dôjsť k zabudnutiu niektorých detailov priebehu skutku.

Obžalovaného zo skutku usvedčuje aj svedok C. B., ktorý vypovedal v priebehu celého trestného konania, vrátane konania pred súdom, vo svojej výpovedi pred súdom jednoznačne potvrdil s odkazom na uplynutie určitého časového úseku od spáchania skutku, že si nemal dôvod vymýšľať a jeho výpoveď z prípravného konania je pravdivá. Vo svojich výpovediach konzistentne potvrdil, že obžalovaný (ako aj E. J.), pri skutku prioritne od poškodeného J. K. požadoval zabezpečenie marihuany a počas celého konfliktu disponovali a manipulovali s nožom, a potvrdil, že u poškodeného J. K. takéto konanie zo strany obžalovaného vyvolalo strach a obavy, v dôsledku čoho v konečnom dôsledku došlo k vymysleniu legendy, že obžalovanému (a E. J.) túto marihuanu zabezpečí. Svedok C. B. tak svojou výpoveďou potvrdzuje výpoveď poškodeného J. K.. Výpovede oboch svedkov považuje súd za vierohodné.

V tomto smere okresný súd poukazuje na tento prípad vzťahujúce sa rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. ÚS III. 358/2018 z 11.09.2018, v ktorom konštatoval, že v prípadoch, keď svedok na hlavnom pojednávaní podstatne zmení svoju výpoveď v porovnaní s výpoveďou z prípravného konania, nestáva sa výpoveď z prípravného konania v dôsledku takejto okolnosti nulitnou. Trestný poriadok umožňuje takúto výpoveď využiť a subsumovať ju do procesu hodnotenia vykonaných dôkazov, a to spôsobom a za podmienok uvedených v ustanoveniach § 264 Trestného poriadku, ktoré vytvárajú podmienky pre správne zhodnotenie výpovede svedka v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov podľa ustanovenia § 2 ods. 12 Trestného poriadku. V danom prípade bol dodržaný postup podľa § 264 Trestného poriadku a boli čítané podstatné časti výpovede svedkov z prípravného konania, ktorými tak boli následne odstránené rozpory v neskorších výpovediach svedkov.

Okrem horeuvedených dôkazných prostriedkov (výpovede očitých svedkov) to, že k spáchaniu skutku tak, ako je opísaný v skutkovej vete došlo zo strany obžalovaného, nepriamo svedčí i výpoveď svedka D. K. (otec poškodeného J. K.), pričom tento svedok okrem iného uviedol, že poškodený J. K. sa mu s odstupom 1, resp. 2 dní zveril o tom čo sa stalo, pričom svedok D. K. konštatoval, že po návrate domov v inkriminovaný deň bol poškodený J. K. značne rozrušený a vystrašený. Konanie opísané samotným obžalovaným v prípade, že by sa skutok stal podľa ním prednesenej verzie (táto sa vzájomne rozchádzala) by rozhodne nebol vyvolal u poškodeného J. K. tak značné obavy a strach, ktoré by boli na ňom badateľné.

Vzhľadom na tieto okolnosti je výpoveď obžalovaného účelová, čo napokon sám priznal aj obžalovaný pri výsluchu dňa 24.10.2025, i keď dodal, že nevidel, či E. J. vytiahol nôž, ale potvrdil, že skutok prebehol tak, ako je uvedený v obžalobe. Jeho výpoveď z hlavného pojednávania je v rozpore s tým, čo uviedol E. J.. Obžalovaný potvrdil, že od poškodeného J. K. požadoval zadováženie marihuany, poprel však, že by sa mu za daným účelom vyhrážal, resp. tohto vydieral. E. J. vo svojej výpovedi predniesol, že marihuanu sa snažili od poškodeného zabezpečiť a žiadali ju obaja, nakoľko mala byť pre ich spoločné potreby, avšak obžalovaný uviedol, že sa do rozhovoru o marihuane nezapájal, len tam stál, marihuanu sa domáhal len E. J.. Obžalovaný vo svojej výpovedi ďalej uviedol, že jeho brat (nevlastný) E. J. v čase spáchania skutku nemal pri sebe zbraň, nedisponoval ňou, nemal žiadnu zbraň v čase skutku pri sebe, ktoré tvrdenie však vyvrátil vo svojej výpovedi samotný E. J., ktorý uviedol, že v čase inkriminovaného skutku mal vo vrecku nožík, ktorý dokonca aj z vrecka v prítomnosti poškodeného J. K. vytiahol, i keď podľa jeho tvrdenia len náhodne bez toho, že by tento vytiahol s obnaženou čepeľou.

I hore uvedené rozporné tvrdenia vo výpovediach obžalovaného a E. J. evokujú v danom prípade účelovosť obrany obžalovaného s cieľom vyhnúť sa zodpovednosti na rozdiel od konzistentnej výpovede svedka poškodeného J. K., resp. svedka C. B., podporovaných nepriamym svedectvom svedka poškodeného D. K..

Na základe vykonaného dokazovania tak súd dospel k záveru, že skutok sa stal a má znaky trestného činu a bol spáchaný obžalovaným. Okresný súd v zhode s prednesom prokurátora konštatuje, že v danom prípade obžalovaný naplnil znaky zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, s poukazom na ust. § 138 písm. a) Trestného zákona. V danom prípade absentovala hrozba násillia so špecifickým úmyslom zmocniť sa cudzej veci. Hrozba násillia bola preukázaná, ale v úmysle prinútiť poškodeného J. K., aby niečo konal, a to aby zabezpečil marihuanu obžalovanému. Následne došlo ku krádeži retiazky E. J.. Z týchto dôvodov došlo k zmene právnej kvalifikácie skutku podľa miernejšieho ustanovenia zákona.

Okresný súd zároveň vykonal dokazovanie aj ohľadom výroku o treste oboznámením listinných dôkazov týkajúcich sa osoby obžalovaného.

Zo správy o povesti obžalovaného, vypracovanej Okresným úradom Žiar nad Hronom 07.11.2016 (č. I. 397) vyplynulo, že obžalovaný v čase vypracovania tejto správy spáchal dva priestupky, a to proti občianskemu spolunažívaniu (01.05.2016) a proti majetku (29.05.2015), za ktoré mu bola uložená bloková pokuta, resp. sankcia.

Zo správy z Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica z 09. 11. 2016 (č. I. 399a) vyplynulo, že obžalovaného hodnotili neutrálne. Obžalovaný sa prispôbil podmienkam výkonu väzby, jeho správanie a vystupovanie bolo na požadovanej úrovni a plnil príkazy a nariadenia príslušníkov ZVJS, nevyvolával konfliktné situácie, dodržiaval čistotu a poriadok, zásady osobnej a kolektívnej hygieny mal osvojené. Disciplinárne potrestaný ani odmenený nebol.

Z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov z 12.11.2025 (č. I. 27-38) vyplynulo, že obžalovaný sa dopustil 11 priestupkov, naposledy 27.01.2025 spáchal priestupok proti občianskemu spolunažívaniu. V predchádzajúcich prípadoch sa dopúšťal v prevažnej miere priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu.

Z odpisu z registra trestov (č. I. 398-399 a 39) zistil, že obžalovaný má sedem záznamov o právoplatnom odsúdení. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 3T/132/2016 z 20.06.2018, ktorým bol uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona a súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na skoršie odsúdenie rozsudkom okresného súdu z 16.05.2018, sp. zn. 1T/30/2018. Predchádzajúce odsúdenia boli v období rokov 2008 až 2015 a išlo prevažne o trestné činy krádeže.

Okresný súd pri určovaní druhu a výmery trestu prihliadol na všetky zákonné kritériá podľa § 34 a nasl. Trestného zákona, najmä na spôsob a okolnosti spáchania trestného činu, jeho následok, formu zavinenia, pohnútku, existenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ako aj na osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života, osobné pomery a možnosti jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu.

Z ustanovení Trestného zákona vyplýva, že trest má plniť represívnu, výchovnú a preventívnu funkciu, a to v rovine individuálnej aj generálnej prevencie. Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, má pôsobiť výchovne a zároveň má odradiť iné osoby od páchania trestných činov. Súčasne trest predstavuje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Pri ukladaní trestu je nevyhnutné rešpektovať zásadu proporcionality – teda zásadu, podľa ktorej má byť trest primeraný závažnosti spáchaného skutku. Primeranosť trestu je kľúčovým predpokladom jeho výchovného účinku. Úmernosť výmery trestu súvisí aj s pohnútkou páchatel'a a predpokladom jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy si súd vytvára najmä na základe povahy a závažnosti trestného činu (či ide o prečin, zločin alebo obzvlášť závažný zločin), a tiež na základe hodnotenia osobnosti páchatel'a.

Posúdenie možnosti nápravy páchatel'a zahŕňa zohľadnenie jeho osobnostných vlastností, správania pred spáchaním skutku, životného štýlu, ako aj postoja k samotnému trestnému činu. Dôležitú úlohu pritom zohráva aj vplyv jeho sociálneho prostredia. V zmysle judikatúry (napr. Rt 23/1967) je nevyhnutné hodnotiť aj postoj páchatel'a k spáchanému činu. Záver o možnosti nápravy musí byť vždy v rovnováhe s požiadavkou ochrany spoločnosti, jej členov a štátu, a to prostredníctvom uloženého trestu, ktorý zároveň musí spĺňať aj preventívny a výchovný účel vo vzťahu k spoločnosti ako celku. Súd preto pri ukladaní trestu vychádzal zo zásady zákonnosti a zásady individualizácie trestu, ktoré musia byť vo vzájomnej rovnováhe, aby mohol byť uložený spravodlivý a účinný trest.

Pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona je stanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody 4 až 10 rokov.

V prípade obžalovaného súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno p) Trestného zákona, a to, že obžalovaný spáchal trestný čin, trestné stíhanie pre ktorý bolo vedené neprimerane dlho, ak túto skutočnosť nemožno spravodlivo pričítať páchatelovi alebo jeho obhajcovi. I keď v niektorých prípadoch bolo hlavné pojednávania odročené z dôvodov na strane obžalovaného, v ostatných, prevažujúcich prípadoch bolo hlavné pojednávania odročené z rôznych dôvodov na strane súdu. Súd preto zohľadnil tú skutočnosť, že samotné konanie pred súdom trvalo neprimerane dlhú dobu (takmer deväť rokov). Súčasne zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmena m) Trestného zákona, a to že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. Na tieto okolnosti okresný súd prihliadol v súlade s § 38 ods. 2 Trestného zákona pri ukladaní trestu. Zároveň bolo potrebné postupovať podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona, pretože obžalovaný opätovne spáchal zločin, na základe čoho súd zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu na 6 rokov.

Okresný súd v danom prípade obžalovanému ukladal súhrnný trest odňatia slobody, pretože obžalovaného odsudzoval za zločin, ktorý spáchal skôr, ako bol okresným súdom vyhlásený rozsudok sp. zn. 3T/64/2015 z 02.12.2015, ktorým bol obžalovanému za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a, c) Trestného zákona, uložený trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov.

Vzhľadom na celkovú dĺžku trvania trestného konania takmer deväť rokov (viac ako desať rokov od spáchania skutku), ktorej príčina nebola len na strane obžalovaného alebo jeho obhajcu, súd nepovažoval za dostatočnú satisfakciu pre obžalovaného len samotné konštatovanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno p) Trestného zákona. Preto postupoval v súlade s § 39 odsek 1 Trestného zákona a u obžalovaného pristúpil k mimoriadnemu zníženiu trestu vzhľadom na čas, ktorý uplynul od spáchania skutku do vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku, čo je podľa ustálenej judikatúry dôvodom na takýto postup (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 18.03.2010, sp. zn. 5To/14/2009). Súd preto považoval za potrebné túto skutočnosť zohľadniť a obžalovanému poskytol primerané zadosťučinenie v podobe mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 odsek 1 Trestného zákona. V tejto súvislosti dospel k záveru, že vzhľadom na neprimeranú dĺžku konania by uloženie trestu aj na spodnej hranici trestnej sadzby, ktorá je šesť rokov, bolo neprimerane prísne, pričom na nápravu obžalovaného postačuje aj trest kratšieho trvania.

Okresný súd uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, ktorý považoval za postačujúci na zabezpečenie nápravy páchatel'a. Takto uložený trest dostatočne napĺňa funkciu trestu, ktorou je individuálna a generálna prevencia. Súd pri jeho ukladaní prihliadol na osobu obžalovaného, ktorý sa v závere priznal k spáchaniu skutku ako aj na dobu trvania trestného konania. Súhrn týchto okolností odôvodňoval mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody. Uložený súhrnný trest nie je miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom okresného súdu sp. zn. 3T/64/2015 z 02.12.2015. Zároveň rešpektuje zásadu primeranosti, ako aj zásadu individualizácie trestných sankcií. Súčasne predstavuje dostatočnú záruku, že obžalovaný sa v budúcnosti zdrží páchania ďalšej trestnej činnosti.

Vzhľadom na to, že obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, súd ho zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia v súlade s § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom okresného súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Žiar nad Hronom. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.